

ДРУГИ КРАЉ

Прича се да је једном давно у једном прекрасном замку живио краљ који је увек био веома нерасположен. Једног дана док је без престанка падала киша на пусто двориште његовог огромног замка, краљ примијети да су се уплашене птице шћућуриле под надстрешницу да се сакрију од кише. То га је јако изнервирало јер је био сигуран да ће ове велике птице загадити његову надстрешницу. Пошто је био у лошем расположењу, позвао је слугу и рекао му:

"Иди сместа у надстрешницу и растјерај све птице! И донеси ми једну да их научим памети."

Тресући се од страха, јер је знао да је краљ веома пргав, слуга отрчи и недуго потом из надстрешнице одлети јато птица. Након неког времена слуга доведе краљу једну потпуно мокру врану, толико мокру да је једва могла да помери крила.

"Ха, неваљалице!" узвикну краљ. "Научићу те ја памети! Поткресаћу ћу ти крила да више никада не долетиш под моју надстрешницу."

"Нема везе шта ћеш ми урадити," одговори врана, "Мој други краљ ће ми помоћи да ми поново израсту крила."

"О ком другом краљу говориш, птичурино? Овде не постоји никакав други краљ, ја сам једини краљ!"

"Вараш се," рече птица. "У најудаљенијим пределима Сеновите шуме живи Добри краљ који влада уз помоћ добротe и поштовања које је стекао у целој регији."

"Други краљ? Е, па онда ћу послати војску да га потуку до колена. Не постоји ни један други краљ осим мене!"

"Ако пошаљеш војску, сигурно ћеш изгубити јер све животиње у шуми, сво дрвеће на путу, све виле и вилењаци у шуми ће удесити твоје војнике тако да се изгубе и никад ти се неће вратити."

И краљ који је био намргођен и зловољан, али не и невешт, схвати да му птица говори истину зато што се ниједан војник који је ишао у војни поход у шуму никад није вратио.

Зато одлучи да се преруши у ратара и да сам оде у шуму да потражи другог краља јер, иако је био намргођен и зловољан, није био кукавица. Прича се да је данима лутао шумом, али није пронашао другог краља. Био је јако жедан и гладан и на

крају се онесвестио. Али какво изненађење! Када је дошао свести видио је да се налази у колиби једног дрвосече зато што су на зиду висиле велике секире. Краљ се мало уплаши, али помисли да, ако му се ништа лоше није десило до сада, неће ни сад.

У колибу уђе огроман насмешени дрвосеча и упита га:

"Јеси ли боље, пријатељу? Спаваш већ два дана, био си веома уморан. Шта си тражио у тако заба ченом подручју?"

"Тражим краља за ког су ми људи рекли да живи овдје, али колико год да сам се трудио, нисам га успео наћи и на крају сам се онесвестио."

"Па онда остани овде док се не опоравиш, а када повратиш снагу, ти настави тражити краља који живи овде."

Дани су пролазили и дрвосеча, који је био јако добар човек, диелио се са краљем своју храну и кућу све док се краљ није потпуно опоравио. Краљ се, на сопствену жалост, осјети веома захвалним доброћудном дрвосечи, који му је много помогао иако га није познавао. Краљ му чак предложи да дрвосеча пође с њим како би могао наћи бољи живот ван шуме.

"Изван шуме? Па овде имам све што човек може пожелети: све животиње и дрвеће су моји пријатељи, људи такође долазе и одлазе. Овде сам слободан и сретан."

Краљ помисли да дрвосеча уопште не размишља лоше, кад изненада долети врана коју је краљ ухватио под надстрешницом. Кад је угледала краља, повика:

"То је краљ који је хтио да ми поткреше крила!" и окренувши се према дрвосечи загракта: "Краљу мој! Мораш га казнити!"

Први краљ се забезекну. Значи, дрвосеча је тај други краљ! А он је био овде сам, без војске.

"Не, врано" одговори краљ-дрвосеча, **"Чинити зло другима не доноси добро.** Оставимо краља да се врати у свој замак зато што је доброта најбоља човекова особина.

Прича се да је прави краљ био толико посрамљен и да је извукао поуку тако да је од тог тренутка променио понашање према својим поданицима. Толико се променио да су га људи у његовој краљевини јако заволели.

Али прича се да је понекад одлазио у шуму на неколико дана да разговара са другим краљем, који је без замка и без војске, само уз помоћ своје доброте владао читавим подручјем.